

РЕШЕНИЕ

№ 4919

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 18.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1700** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Т. К. Т. от [населено място] чрез адв. Н. И. от САК срещу Решение № 85 по Протокол № 56 от 06.08.2003 г. на Столичен Общински съвет /СОС/, с което са потвърдени заповед № РД-09-50-121/08.03.1999г., заповед № РД-09-50-41/22.01.1999г. и заповед № РД-09-50-649/05.11.1999г. на главния архитект на С., одобряващи изменение на кадастралния и регулационния план за УПИ I-„За обществено обслужване“, кв. 5, м. НПЗ „Хладилника-В.“ и уличната регулация, в частта относно плана за улична регулация от о.т.125а до о.т.125б, предвиждаща тупик /задънена улица/ в южната част на имота на жалбоподателя ПИ с идентификатор 68134.903.271, с искане за обявяване нищожността на решението в тази част.

В жалбата и уточненията/допълненията към нея се въвеждат доводи за нищожност на оспореното решение, както и на потвърдените с него заповеди, поради липса на надлежно извършено обявяване на посочените административни актове „в частта относно уличната регулация, предвиждаща улица-тупик (задънена улица) от о.т.125а до о.т.125б“, довело до невъзможност на заинтересованите лица да защитят правата и законните си интереси, като административният орган е допуснал съществени нарушения в административното производство. Иска се обявяване нищожността на решението в оспорената част.

В съдебно заседание чрез процесуалния си представител жалбоподателят поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Претендира разности по списък.

Ответникът Столичен общински съвет чрез процесуалния си представител оспорва

допустимостта и основателността на жалбата и моли за оставянето ѝ без разглеждане, евентуално – за отхвърлянето ѝ. В представена писмена защита юриск. З. излага подробни съображения за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспореното решение. Счита, че изложените в жалбата твърдения не обосновават нищожност на решението. Сочи, че същото е издадено от компетентен орган, в процедура без съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в изискуемата от закона форма. Допълва, че принципно нарушенията на материалния закон касаят правилността на акта, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора. Ето защо счита, че дори при приемането на решението от СОС да се установи наличие на материална незаконосъобразност, то тя не може да обоснове нищожност на решението. По същите съображения намира твърденията на жалбоподателя за нищожност на потвърдените с оспореното решение на СОС заповеди за неоснователни. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, 50-ти състав, след като съобрази доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С нотариален акт за собственост на недвижим имот № 16, том I, рег. № 315, дело № 16 от 30.01.2017г., жалбоподателят Т. Т. е признат за собственик на основание възстановяване на собственост по чл.2 от ЗВСНОИ по ЗТСУ, ЗПИНМ и др. на недвижим имот, находящ се в [населено място], СО, район Л., представляващ ПИ № 271, кв.5, кад.л. № 546, 571, целият с площ от 756кв.м. по плана на [населено място], м. НПЗ „Хладилника – В.“, част Юг, при описани граници, представляващ част от бивш имот пл. № 250 от бивш кв.3, като съгласно кадастралния и регулационен план, и улична регулация ПИ попада в УПИ I – „за обществено обслужване и офиси“.

Със заповед № РД-09-50-41/22.01.1999г., на основание чл.6 т.6 от ЗТСУ, §2 от ДР на ПОДСОА от 20.12.1995г., чл.20 ал.2 от ППЗТСУ, чл.48 ап.1, 2 и 3 от ППЗТСУ и чл.24 и чл.12 от Наредба № 5/1995г. за ПНТСУ, главният архитект на С. одобрява: застроителен, регулационен и кадастрален план на м. НПЗ „Хладилника – В.“ в описани граници. Със заповед № РД-09-50-649/05.11.1999г. на главния архитект на С., представляваща неразделна част от предходната заповед е извършена поправка на допуснатата очевидна фактическа грешка в заповед № РД-09-50-41/22.01.1999г. Именно с тази заповед е одобрена улицата - тупик от о.т.125а до о.т. 125б като видно от представената графична част на заповедта задънената улица осигурява достъп до улица /лице/ на парцел П-269, като към момента на одобряване на плана имотът на жалбоподателя – пл.№ 271 не е нанесен. Видно от представена извадка от ДВ бр.21/1999г. /л.234/, на стр.25 от вестника е публикувано съобщението за издадената заповед.

Със заповед № РД-09-50-121/08.03.1999г. на главния архитект на С., на основание чл.6 т.6 от ЗТСУ, §2 от ДР на ПОДСОА от 20.12.1995г., чл.20 ал.2 от ППЗТСУ, чл.48 ап.1, 2 и 3 от ППЗТСУ и чл.24 и чл.12 от Наредба № 5/1995г. за ПНТСУ, е одобрен частичен застроителен, регулационен и кадастрален план за парцели от I до XIII в кв.5 на м. НПЗ „Хладилника – В.“. Заповедта е обявена чрез публикация в ДВ бр.25/19.03.1999г. От писмо на главния архитект на район Л., датирано от 08.02.1999г. се установява, че проектът за ЧЗРКП за кв.5 е обявен на заинтересованите лица чрез ДВ бр.7/26.01.1999г.

От данните по делото се установява, че имотът на жалбоподателя – имот пл.№ 271 е нанесен в кадастралния план със заповед № РД-09-284/20.12.1999г. По делото е представен Констативен акт за непълноти и грешки в одобрения кадастрален план, подписан от жалбоподателя Т. на 14.12.1999г., в който е посочена заповед № РД-09-50-121/08.03.1999г. на главния архитект на С. за одобряване на ЧЗРКП за парцели от I до XIII в кв.5 на м. НПЗ „Хладилника – В.“.

С оспореното Решение № 85 по Протокол № 56/06.08.2003г. по т.87 от дневния ред във връзка с докладна записка № 66-02-252/04.08.2003г. на главния архитект на С. арх. С. Я., на основание § 187 от ПР на ЗИДЗУТ, Столичният общински съвет потвърждава голям брой заповеди на главния архитект на С., издадени на основание чл.6 т.6 от отменения ЗТСУ за периода от 11.09.1991г. до 31.12.2001г., съгласно приложение № 1, неразделна част от решението, между които и заповедите, подробно описани по-горе. Решението е обнародвано в ДВ бр. 78/2003г.

С Решение № 254/31.05.2012г. на СОС е одобрен проект за план за регулация и застрояване на м. НПЗ „Хладилника – В.“ части север и юг, съгласно указания обхват. Съгласно т.4 и т.4.3 от същото, от плана за регулация и застрояване е изключен УПИ I-268,271,272,273,1569, кв.5 м. НПЗ „Хладилника – В.“ част юг, район Л., поради неприключило съдебно производство. В този УПИ попадат ПИ с идентификатори 68134.903.271 и 68134.903.272 – собственост на жалбоподателя.

От установеното от фактическа страна, съдът, като извърши цялостна проверка за валидност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – за жалбоподателя е налице правен интерес да оспори процесния административен акт, доколкото проверката за нищожност на акта не се ограничава във времето, съгласно чл. 149, ал.5 АПК, от една страна, и е насочена в частта относно УПИ I „за общ. обсл. и офиси“, кв. 5, м. НПЗ „Хладилника-В.“, в който попада имотът на жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Основанията за недействителност на даден административен акт до степен на нищожност са: липсата на компетентност на органа, който го е издал; наличието на порок във формата, но когато порокът е толкова сериозен, че се приравнява на липса на форма, респективно - на липса на волеизявление; съществените нарушения на административно-производствените правила, но когато са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Нарушението на материалния закон е основание за нищожност на административния акт само когато същият е изцяло лишен от законова опора, т.е. при пълна липса на основанията и предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма.

Оспореното решение на СОС не страда от никой от визираните пороци, поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност. Същото е издадено от материално компетентен орган и в предвидената от закона форма, както и в съответствие с административнопроизводствените правила и материалния закон.

На основание чл. 21, ал.1, т.11 ЗМСМА, Столичният общински съвет е материално и териториално компетентен за приемане на решения за одобряване на ПУП-ПРЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал.6 ЗТСУ /отм./ подробните градоустройствени планове се одобряват от общината. Според § 187 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, в срок шест месеца от влизането в сила на този закон общинските съвети могат да потвърдят заповедите на главния архитект на общината (района), издадени на основание чл. 6, т.

б от отменения Закон за териториално и селищно устройство, както и заповедите на кметовете на райони, издадени на основание чл. 6, т. 6 и 7 от същия закон, в периода от 11 септември 1991 г. до 31 декември 2001 г., с изключение на отменените като незаконосъобразни, като решенията на общинските съвети се обнародват в "Държавен вестник".

С оспореното решение на СОС са потвърдени заповед № РД-09-50-121/08.03.1999г., заповед № РД-09-50-41/22.01.1999г. и заповед № РД-09-50-649/05.11.1999г. на главния архитект на С., одобряващи изменение на кадастралния и регулационния план за УПИ I-, „За обществено обслужване“, кв. 5, м. НПЗ „Хладилника-В.“ и уличната регулация, включително и плана за улична регулация от о.т.125а до о.т.125б, предвиждаща тупик /задънена улица/ в южната част на имота на жалбоподателя ПИ с идентификатор 68134.903.271. Решението е издадено на основание § 187 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, като потвърдените с него заповеди няма данни да са оспорени, респективно да са отменени от съда като незаконосъобразни. Така издадените административни актове са валидирани с обратна сила, поради което същите се считат за издадени от компетентен административен орган.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че процесното решение на СОС и потвърдените с него административни актове не са надлежно съобщени на заинтересованите лица. Надлежното съобщаване на актовете се установява от приложените извадки от ДВ, както и от констативните протоколи, подписани от главния архитект на район „Л.“ в качеството му на длъжностно лице, отговорно за провеждане на процедурите по съобщаване чрез държавен вестник, в които протоколи са удостоверени в кой брой на ДВ и от коя дата са обнародвани съобщенията.

Не се споделят от съда и оплакванията на жалбоподателя, че не е могъл да се запознае с проекта и с предвижданията на плана за улична регулация, т.к. не е обнародван в ДВ. Както по ЗТСУ, така и по ЗУТ в ДВ се публикува само съобщение за изработения, съответно за одобрения проект, без да се публикува графичната част на административния акт. Заинтересованите лица разполагат с възможност да се запознаят с графичната част на издадения административен акт в районната администрация.

Доводите на жалбоподателя, че не е запознат с административния акт, с който е одобрена улицата-тупик от о.т.125а до о.т.125б се опровергават и от приложения по делото констативен акт от 14.12.1999г., подписан лично от жалбоподателя, в който е отразен административният акт, с който вече е бил одобрен планът като е отбелязано, че имот пл.№ 271 следва да се нанесе в действащия план. Видно е от съдържащата се в констативния акт графична част, че улицата-тупик вече е била одобрена от о.т.125а до о.т.125б и е била действаща към момента на нанасяне на имота на жалбоподателя в кадастралния план, който факт е станал известен на жалбоподателя независимо от обнародваните съобщения в ДВ, а именно с подписания от него констативен акт. Няма спор, че улицата-тупик е одобрена със заповед № РД-09-50- 41/22.01.1999г. на главния архитект на С., видно от представената по делото графична част на плана.

Предвид гореизложеното, съдът споделя виждането на ответника, че съдържащите се в жалбата оплаквания са неоснователни и не могат да обосновават нищожност на оспорения административен акт. Като издадено от компетентен орган, в процедура без допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и в изискуемата от закона форма, решението на СОС и потвърдените с него заповеди са действителни /валидни/. По делото не се установи и материална

незаконосъобразност, но дори и да бе установена такава при приемането на решението от СОС, то тя не би могла да обоснове нищожност на последното.

Като намира, че оспореното решение на СОС не страда от пороците, описани в жалбата и водещи до неговата нищожност, съдът следва да отхвърли жалбата.

С оглед изхода от делото, на жалбоподателя не се дължат разноски.

Ответникът претендира разноски за юрисконсулско възнаграждение и такива следва да му се присъдят в размер на 100лв., съобразно чл. 143 ал.3 от АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 50-ти състав на Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. К. Т. от [населено място] чрез адв. Н. И. от САК срещу Решение № 85 по Протокол № 56 от 06.08.2003 г. на Столичен Общински съвет, с което са потвърдени заповед № РД-09-50-121/08.03.1999г., заповед № РД-09-50-41/22.01.1999г. и заповед № РД-09-50-649/05.11.1999г. на главния архитект на С., одобряващи изменение на кадастралния и регулационния план за УПИ I-„За обществено обслужване“, кв. 5, м. НПЗ „Хладилника-В.“ и уличната регулация, в частта относно плана за улична регулация от о.т.125а до о.т.125б, предвиждаща тупик /задънена улица/ в южната част на имота на жалбоподателя ПИ с идентификатор 68134.903.271, с искане за обявяване нищожността на решението в тази част.

ОСЪЖДА Т. К. Т., с [ЕГН], от [населено място] да заплати на Столична община сумата 100,00 лв. направени по делото разноски за юрисконсулско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: